

“Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv.” (Joh 6, 47).

Disse Jesu ord udgør en del af en lang dialog med den folkeskare, der har set bespisingunderet og følger efter ham. Måske følger de ham kun for at få endnu mere materiel hjælp. Men Jesus begynder herefter at fortælle om sin mission. Han siger, at han er sendt af Faderen for at give menneskene det sande liv, det evige liv, Guds eget liv, som er kærlighed.

Mens han går på vejene i Israel møder han mange mennesker og opfylder deres behov for mad, vand, helbredelse og tilgivelse. Han er sammen med dem i deres nød og giver håb igen.

Derfor kan han også bede dem om at tage endnu et skridt: han inviterer dem til at acceptere det liv, som han tilbyder og indgå i en relation med ham, at have tillid til ham og tro på ham.

Chiara Lubich skrev i en kommentar til denne sætning fra evangeliet: *“Jesus svarer her på menneskets dybeste længsler. Mennesket er skabt til livet og bruger alle kræfter på at lede efter det. Men den største fejl, som det begår, er at lede efter det i det skabte, i mennesker, som er begrænsede og forgår. De kan ikke opfylde længslerne... Kun Jesus kan stille menneskets sult. Kun han kan give livet, der ikke dør. Fordi Han selv er Livet.”*¹

“Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv.”

Den kristne tro er først og fremmest et resultat af et personligt møde med Gud, med Jesus, der ikke ønsker andet end at dele sit liv med os.

At tro på Jesus betyder at efterfølge ham og ikke være koncentreret om sig selv, om egen angst, om egne begrænsede planer, men at give al opmærksomhed til andres konkrete behov. Det kan være fattigdom, sygdom, ensomhed.

Men det betyder især at lytte, at dele, at være åben.

På denne måde kan vi give den samme kærlighed, som vi fik af Gud. Og for at styrke os undervejs, gav han os nadveren; den store gave, som er et tegn på en kærlighed, der sætter livet til for andre.

“Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv.”

I dagens løb viser vi tillid til mange mennesker: til læreren, der underviser vores børn, til taxachaufføren, som kører os, til lægen, som giver os medicin... Uden tillid kan vi ikke leve. Uden tillid lærer vi ikke hinanden at kende, bliver ikke venner og får ikke dybere relationer til hinanden.

Hvordan kan vi efterleve denne måneds ord? Chiara går videre i sin kommentar og inviterer os til at forny vores valg om at efterfølge Jesus:

“... Vi kender vejen dertil:... at omsætte Jesu ord til praksis: F.eks. når vi møder et medmenneske, husker vi: “Elsk din næste som dig selv” (se Matt. 22, 39). Eller når noget gør ondt, husker vi: “Hvis nogen vil følge efter mig... skal han tage sit kors op.” (se Matt. 16, 24). Jesu ord vil blive et lys for os, og Jesus vil komme til os med sandhed, styrke og kærlighed. Lidt efter lidt bliver livet til samvær med ham, handling sammen med ham. Og den fysiske død vil ikke skræmme os længere, fordi det sande liv, som aldrig dør, allerede er født med Jesus i os.”

Letizia Magri

¹ Chiara. Lubich, *La vera vita*, Città Nuova, 35, [1991], 14, side 32.